

La responsabilitat de la direcció

Demà dia 3 d'octubre, una gran part, quasi diríem la millor part, és a dir la més responsable, dels redactors significats del periòdic "Solidaridad Obrera", deixaran de pertànyer a l'organització d'aquest diari. Així ho han manifestat en una lletra que una part de la premsa ha publicat i que és prou expressiva en la justificació de llurs motius per a apreciar els veritables símptomes i el sincer abast d'aquesta decisió.

Aquesta mateixa actitud era ja traduïda pel manifest tan comentat d'uns dies abans de la darrera vaga general de Catalunya, i signat pel mateix Joan Peiró entre altres, que constituïa una mena de declinament de responsabilitats pels fets que després varen produir-se. Posteriorment, i ja resolta la vaga, en un mateix dia "Solidaridad Obrera" publicava de cosat dos articles entre els quals hi havia una evident contradicció en comentar la solució de la vaga i les actuacions futures de l'organització. El dualisme entre aquests elements dimittits i els qui tenen l'hegemonia de la Confederació s'hi feia vistent de tal manera, que aquest resultat d'avui s'hi podia perfectament preveure.

Dues actituds, dos pensaments, dues normes d'actuació, dues idees de la responsabilitat. D'una banda la lleial convicció de què sense una disciplina organitzada i coherent, sense una representació capacitada dels elements i estaments de treball, l'obrerisme no pot fer valdre les seves aspiracions ni exercir els seus mitjans de defensa, ni millorar les seves condicions industrials i de vida. De l'altra, un instint nihilista, sense més finalitats que les d'una pertorbació derrotista, i la qualificació de la qual restà tot d'una evidenciada en identificar-se l'actuació oficial de la C. N. T. amb les de la F. A. I.

La sinceració d'aquests redactors de la "Solidaridad Obrera" traïu, doncs, un estat de consciència. El seu gest és una lliçó i un advertiment per al proletariat català, la gran majoria del qual, tampoc no està d'acord amb les actuacions públiques i els sistemes defensius de llurs interessos exercits pels dirigents de l'agrupació. Tant de

No volem discutir

"Les Circumstàncies" es mostra freturosa d'entaular polèmica amb nosaltres i nosaltres, que no creïem que en aquests moments difícils per Catalunya sigui convenient enfondir diferències entre catalans, no els volem seguir pel camí per on volen conduir-nos, tant més quant l'afer de què es tracta no té gran importància i l'ambient polític actual no és propici als localismes. Malgrat això volem que consti:

1er. Que ens ratifiquem en tot el que hem dit en els dos articles que hem dedicat a la renúncia feta pels regidors de Foment a participar en el govern municipal.

2on. Que els que han demostrat

poc amor als càrrecs representatius són els nostres regidors que han sabut renunciar als que els hi havien estat conferits i no els d'Acció Catalana que s'han adjudicat l'Alcaldia i dues tinències.

3er. Que el senyor Fàbregues era alcalde pel fet d'ésser regidor de Foment. De no ésser així Foment hauria estat postergat de bell antuvi, puix que no se li atorgà més que la quarta tinència.

4rt. Que els grups republicans en nomenar, amb la cooperació dels regionalistes, alcalde a un regidor d'Acció Catalana varen trencar el pacte substantiu de l'Entesa.

I prou.

L'educació i la República

Ahir va tenir lloc la inauguració del curs escolar de l'Institut i de l'Escola del Treball. Fa quinze dies que les escoles primàries oficials també varen començar el curs 1931-32, així com les escoles particulars les quals van nodrint-se tots els dies de nous escolars.

Hem assistit a la inauguració del curs a l'Institut i malgrat el to de la memòria llegida pel secretari i de l'accent del parlament del director, la festa tenia el mateix aire d'artifici i de pobresa com totes les inauguracions escolars de la monarquia.

L'escola de la monarquia estava expressament divorciada del poble, i tota ella tendia a matar i a estabilitzar les intel·ligències i els cors dels deixebles i dels professors, car ella no tenia confiança en el seu professorat, i l'obligava a viure en un ambient d'aire enrarit i de pobresa material i espiritual. L'escola de la monarquia era l'escola confessional. Mentre sentíem els parlaments a l'Institut pensàvem que aquest any, en inaugurar el curs escolar, dins les aules de les nostres escoles encara s'hi sent el fat de mala estrugansa de la monarquia;

bo aquest avís servís perquè d'un cop aquest immens organisme arbitrador de totes les associacions obres i treballadores pogués reorganitzar-se definitivament en forma justa, per atendre totes les necessitats de la classe.

encara no hi han entrat aquelles corrents d'aire fresc i oxigenat que emanen del poble i que han de desvetllar i dignificar totes les institucions culturals de la nostra terra.

A la vegada pensàvem que aquest any encara s'han obert totes aquelles escoles confessionals les quals fan una feina castradora de totes les sanes voluntats de la nostra joventut.

El poble, el que dirigeix, al menys, encara no s'ha donat compte de l'importància que la qüestió educativa té en la nostra terra, i caldria que es comencés una creuada, per tal de donar a tota la joventut totes aquelles institucions educatives que avui necessita i que ja tenen totes les nacions capdavanteres de la civilització.

De res serviria l'haver proclamat la república, si no es transformaven totes les institucions d'ensenyança. Reus no té ni escoles primàries, ni escoles especials suficientment preparades per donar la cultura que necessita la seva joventut. Caldria, doncs, que la ciutat fes un esforç i donés l'exemple a les nostres comarques.

Quins republicans deuen ésser, pensem nosaltres, aquells que ja es donen per satisfets amb la feina feta per la República i ens motegen de revolucionaris als homes d'esquerra, pel sol fet de voler portar a realitat il·lusions del nostre poble i que ja són realitats en molts altres.

L'Escola de Treball

Inauguració de curs

Ahir a les set del vespre tingué lloc a la sala d'actes de l'Institut la inauguració de curs de l'Escola de Treball.

Ocuparen la presidència l'alcalde senyor Martí Baiges, el vicepresident de l'Escola senyor Andreu, el senyor Prior, el senyor Caixés, director de l'Escola, junt amb els altres professors i membres del Patronat. Hi assisteixen representacions de les entitats obreres i patronals i gran nombre d'alumnes que omplenaven completament el local.

Obert l'acte pel senyor alcalde, el secretari senyor Oller dona lectura de la memòria del curs passat i es procedeix tot seguit al repartiment de premis als alumnes en mig de les ovacions que els fa objecte el públic.

A continuació el President dona la paraula al senyor Caixers qui explica els esforços que han hagut de fer per tal de poder posar la nostra Escola de Treball en el primer lloc de les de la "província", tot i lluitant amb la manca de cabals i amb la insuficiència del local, on actualment està instal·lada l'Escola.

El senyor Caixers segueix dient que actualment té l'esperança que havent passat les Escoles al Ministeri d'Instrucció pública, regit per un ciutadà de les nostres encontres, i comptant amb la col·laboració entusiasta de l'actual Ajuntament i de la Comissaria de la Generalitat, per mediació del vicepresident senyor Andreu, espera que ben prompte quedaran solucionades les dificultats que fins avui ha trobat l'Escola.

Acaba demanant als alumnes que assisteixin amb constància a les classes puix que solament així pot ésser profitosa la tasca de l'Escola. (Grans aplaudiments).

Seguidament usa de la paraula nostre bon amic senyor Andreu, vicepresident del Patronat de l'Escola i diu: Ciutadà alcalde, ciutadans: em cap l'honor de dirigir-vos la paraula en nom del Patronat de formació professional d'aquesta Escola per absència del seu president Sr. Bonaventura Font Ferran qui tant ha treballat en profit de la mateixa.

(Segueix a la 4.ª pàgina)